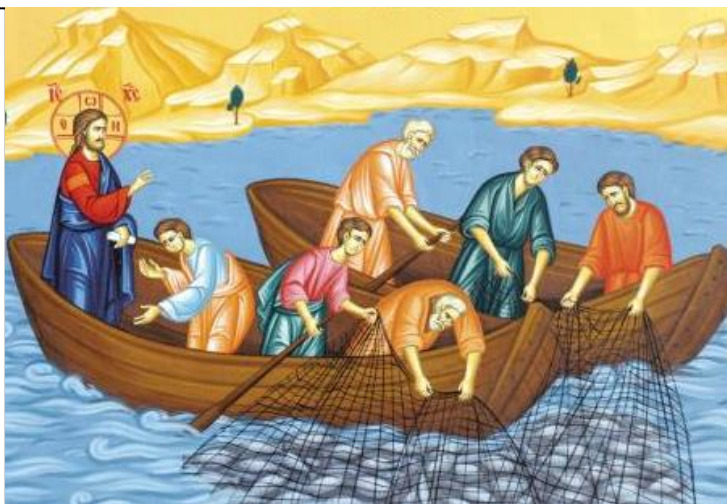

PESCUIREA MINUNATĂ

Comentarii patristice

Pe când mulțimea Îl îmbulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret... (Luca 5, 1)

Vreau să vă amintesc despre cele două pescuiri făcute de ucenici la porunca lui Iisus Hristos: prima, cea dinainte de patimi, cealaltă după înviere. Aceste două pescuiri simbolizează întreaga Biserică, așa cum este acum și așa cum va fi după învierea morților. Acum, după cum puteți vedea, este o mulțime mare, cu buni și cu răi.

Însă după înviere vor face parte numai cei buni, și într-un număr limitat.

Amintiți-vă prima pescuire, care întruchipează Biserica în veacul acesta. Mântuitorul Iisus i-a văzut pe ucenici pescuind și i-a chemat să-I urmeze. Aceștia nu prinseseră nimic toată noaptea. Însă, când L-au văzut, le-a spus *lăsați în jos mrejele voastre. Învățătorule, au zis ei, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, vom arunca mrejele.* Le-au aruncat, la porunca Atotputernicului. Ce altceva se putea întâmpla, dacă nu ceea ce El voia?

În același timp, însă, după cum am spus, a fost mulțumit că ne-a învățat ceva ce avea să ne fie de folos.

Mrejele au fost aruncate. Mântuitorul nu pătimise încă, nu se ridicase din morți. Mrejele au fost aruncate. Au prins atât de mult pește, cât să umple două corăbii, iar acestea se rupeau de greutatea lui. Apoi a zis *Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni* (Mt 4, 19). Aceștia au primit Cuvântul lui Dumnezeu drept năvod, pentru a-l arunca în lume ca într-o mare adâncă și cu care au prins mulțime mare de creștini pe care îi vedem și de care ne minunăm. Cele două corăbii întruchipau două popoare: evreii și neamurile, sinagoga și biserica, cei tăiați și cei netăiați împrejur.

(Fericitul Augustin, *Predica 248.2*, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip)

Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. (Luca 5, 4)

I-a spus lui Simon și pescarilor să se depărteze puțin de uscat și să lase în jos mrejele. Însă aceștia au răspuns că s-au trudit toată noaptea, fără să prindă nimic. Dar, după cuvântul lui Iisus, au coborât mrejele, care s-au umplut de pește.

Printr-un semn evident în chip minunat, s-au convins întru totul că munca le va fi răsplătită, iar truda cu care vor întinde mrejele învățaturii evanghelice va fi roditoare. Cu aceasta vor prinde cu siguranță bancuri de păgâni. Dar vedeți cum nici Simon, nici ceilalți pescari nu

puteau duce mrejele la țarm.

Muți de spaimă și uimire, căci mirarea i-a amuțit, i-au chemat pe ceilalți, care erau și ei pescari, să vină și să îi ajute să ducă peștele. Căci mulți au trudit împreună cu apostolii, și încă o fac, mai ales cei care cercetează sensul învățaturii evanghelice. Însă, în afară de aceștia, mai sunt și alții: părinții și învățătorii și conducătorii popoarelor, care cunosc dogmele adevărului. Căci mrejele sunt încă aruncate, iar Hristos le umple și îi îndeamnă la convertire pe cei care, potrivit cuvântului Scripturii, sunt în adâncurile mării, adică, cei care trăiesc în zbuciumul și valurile lucrurilor lumești.

(Sfântul Chiril al Alexandriei,
Comentariu la Luca, Omilia 12)